clarissem, ac celebriorem fecit. Eius corpus per multa secula Ameriæ in cathedrali ecclesia religiosè cultum, loculus Epus Cremonensis circa annũ Dccccxl. Cremonam abscedit permittente Amerino Epo ut per Loy gratiam, quæ summa apud Othonem Imperatorem erat, Imperatoris ipsius animus iratus, infestusq sibi placaretur. Corpus Sodie quæ Cremona in cathedrali ecclesia sacrũ labitur. Hæ illud quidem antiquitatis dignitatisq Sullus Ecclesiæ posteremum argumentũ fuerit, quod concilio Romæ apud ecclesiam Sanctæ Mariæ maioris Gallia atq Italiæ Episcoporum ab Hilario primo Pontifice Maximo habito, in quo eutichiana Hæresis damnata est, Hilarius Amerinus Epus interfuit. Mcxxx. ab hinc annis; ut credibile sit, etiam latius multo ius, dictionemq Sullius ecclesiæ olim patuisse, quæ nunc perangustis finibus concluditur.

Cathedralis ecclesia in ipsa sica montis ca-

cuminẽ est, cuius undiq dirupta Vrbs ipsa ædificijs complectitur. isq etiam locus diuinitus electus creditur. Cum enim Sanctus Firmina, et Olympiadis Martyrum corpora, admonito per quietem Pascali Epo inuenta, comportarẽ Ameriam, ac recens templo inferrẽ populus religionẽ accensus dicitur, eaq inde Epus ire cœpisset, nulla humana opẽ amoueri possent idem Epus cœlesti spiritu instinctus, plaustro imponi, atq ei geminas iuuencas iungi imperauit, Tumentibusq ducoribus, arbitrium vrgendi ipsis dedit, Illæ recto permisso; quæ ducentos remos ad occo milia passuũ spontẽ progressæ, Ameriam intrarunt; per arduũ collis connixæ cum in summa iugum euasissent locum Ecclesiæ ædificandæ commodissimũ creditũ sunt; statimq eius fundamenta sunt iacta. idq accidit circa annũ Dccccxx. E quo inde sacris celebrijs plus honoris haberetur in eam Cathedralis sedes esse translata. In hac igitur ecclesia

ma-